

मौघ्य, fehlerhaft für मौघ्य.

मौघ्य (von मुघ) n. *Einfalt, Unschuld, Unerfahrenheit, reizende Naivetät* KATHĀS. 20, 57. Spr. 3244. UTTARARĀMAK. 107, 6 (neuere Ausg.). अज्ञानादिव या पृच्छा प्रतीतस्यापि वस्तुनः । ब्रह्मभस्य पुरः प्रोक्तं मौघ्यं तत्तद्वेदिभिः ॥ ŚĪH. D. 148. stillness BALLANTYNE.

मौघ (von मोच) n. *Banane (die Frucht)* Suçr. 1, 212, 19. 213, 6.

मौञ्जवर्त (von मूञ्जवत्) 1) adj. vom Berge Múñgavānt kommend: सोम RV. 10, 34, 1. Nir. 9, 8. — 2) m. angeblich patron. des Aksha, Verfassers von RV. 10, 34. — Vgl. मौञ्जवत्.

मौञ्ज (von मुञ्ज) 1) adj. f. ई aus Muñgā-Gras gemacht P. 4, 3, 151, Sch. विवयन Ait. Br. 8, 5. TBr. 3, 8, 1, 1. TS. 5, 1, 10, 5. योक्त्र Çat. Br. 6, 4, 2, 7. 2, 2, 3. 14, 1, 2, 15. वेद 2, 1, 16. मेखला Âçv. Gr̥h. 1, 19, 12. ÇĀṆKU. Gr̥h. 2, 1. M. 2, 42. MBh. 14, 1264. Bhāg. P. 8, 18, 24. पाश Kauç. 14. 21. 32. 46. Muñgā-ähnlich RV. 1, 191, 3. Vgl. भाद्र. — 2) f. ई (sc. मेखला) ein aus Muñgā-Gras gemachter Gürtel R. 1, 4, 19. Kumāras. 5, 10. ऽधर MBh. 10, 276. ऽवन्धन M. 2, 170. Verz. d. B. H. No. 862. ऽनिवन्धन M. 2, 27. मौञ्जवन्धन (aus metrischen Rücksichten) 169. 171. Jāg. 1, 39.

मौञ्जक pl. Muñgā-Halmē VARĀH. BRH. S. 34, 103. मुञ्जक eine Hdschr.

मौञ्जकायन m. patron. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 57, 3 v. u.

मौञ्जवत् ved. adj. vom Berge Muñgavānt kommend: सोमस्य मौञ्जवत्स्य भद्रः (RV. 10, 34, 1, wo aber मौञ्जवत्स्य gelesen wird) Siddh. K. zu P. 4, 4, 110.

मौञ्जायनी (von मुञ्ज) m. patron. gaṇa नडादि zu P. 4, 1, 99. N. pr. eines Mannes MBh. 2, 108. pl. N. pr. eines kriegerischen Stammes gaṇa द्वा-न्यादि zu P. 5, 3, 116. Schol. zu 6, 1, 164. मौञ्जायनी f. eine Fürstin der Mauñgājana gaṇa शाङ्करवादि zu P. 4, 1, 73.

मौञ्जायनीय m. ein Fürst der Mauñgājana gaṇa दामन्यादि zu P. 5, 3, 116.

मौञ्जिन (von मौञ्ज) adj. mit einem Gürtel von Muñgā-Gras umgürtet HARIV. 14205. नाम० eine Schlange als Gürtel tragend MBh. 13, 746.

मौञ्जीतृणाख्य (मौ०-तृण + आख्या) m. Muñgā-Gras RĀĠAN. im ÇKDn.

मौञ्जीपत्रा (मौ० + पत्र) f. Eleusine indica Gaertn. (s. बल्लव) RĀĠAN. im ÇKDn.

मौञ्जीय adj. aus Muñgā-Gras gemacht (vgl. मौञ्ज): मेखला BHAVISHJA-P. bei KULL. zu M. 2, 25.

मौघ (von मू०. 1) m. oxyt. patron. gaṇa कुर्वादि zu P. 4, 1, 151. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 53, 9 (fälschlich मौघ). — 2) n. *Einfalt, Dummheit, Unverstand* H. 320. HALĀJ. 3, 53. MBh. 9, 232. HARIV. 13815. KĀM. NĪTIS. 12, 30. Spr. 4749 (Conj.). KUALAJ. 126, b. Bhāg. P. 3, 29, 22. 10, 33, 31. MĀRK. P. 93, 7.

मौपिडनिकाय (मौपिड von मुपड + नि०) m. N. pr. P. 6, 2, 94, Sch.; vgl. Ind. St. 5, 141.

मौप्य (von मुपड) n. das kahl-Geschorensein des Kopfes M. 8, 370. 375. 379. 384. MBh. 12, 297. 11898. 13, 6527. R. 5, 48, 6. Suçr. 1, 410, 11.

मौत्र (von मूत्र) n. *Beize*: अमौत्रधीत KĀTJ. Çr. 7, 2, 18. PĀR. GR̥H. 2, 6.

मौर्द (wohl von मोर्द) m. pl. N. einer Schule P. 4, 2, 66, Sch. मौर्दपै-पलादा: gaṇa कार्तिकीयादि zu P. 6, 2, 37. sg. ein Mann aus dieser

Schule Ind. St. 1, 296; vgl. auch 3, 278.

1. मौर्दक n. die von den Mauda (nicht Mudaka, wie Gold. annimmt) angenommene Textesrecension PAT. bei GOLD. MĀNAV. 147. 146.

2. मौर्दक (von मोर्दक) adj. f. ई Confect betreffend, darüber handelnd: कथा Verz. d. Oxf. H. 153, b, 35.

मौर्दकिक (wie oben 1) adj. zumeist aus Confect bestehend P. 5, 4, 22. Sch. — 2) m. Confecthändler P. 4, 4, 51, Sch.

मौर्दकिक adj. (f. छा und ई) von मोर्दन gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116.

मौर्दकिक adj. von मोर्दन gaṇa कच्यादि zu P. 4, 2, 95.

मौर्दकिक adj. (f. छा und ई) von मोर्दमान (partic. praes. von 1. मुर्द) gaṇa काश्यादि zu P. 4, 2, 116.

मौर्दकायन m. pl. N. pr. eines Geschlechts SĀṆSK. K. 186, a, 11.

मौर्दकिन् s. मो०.

मौद्र (von मुद्र) 1) adj. fabaceus P. 4, 4, 25. gaṇa वित्त्वादि zu 3. 136. चरु 151, Sch. Schol. zu KĀTJ. Çr. 102, 8. 319, 13. पूष Suçr. 2, 480, 9. सृप P. 4, 3, 143, Sch. मोर्दन 4, 23, Sch. — 2) m. N. pr. eines Lehrers VP. 282; vgl. Verz. d. Oxf. H. 53, b, N. 1.

मौद्रल m. pl. pl. zu मौद्रल्य gaṇa कावादि zu P. 4, 2, 111. SĀṆSK. K. 184, b, 4. ऽपुराण Ind. St. 1, 469; vgl. मुद्रलपुराण u. मुद्रल l. मौद्रल Verz. d. B. H. 56, 24 fehlerhaft für मौद्रल्य.

मौद्रल (von मुद्रल) m. Krähe TRIK. 2, 3, 20. HĀR. 84. — Vgl. मौकुलि.

मौद्रल्य 1) adj. von Mudgala stammend: गोत्र Mudgala's Geschlecht Bhāg. P. 9, 21, 33. Verz. d. Oxf. H. 137, a, N. 1. m. patron. gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. Âçv. Çr. 12, 12. des Nāka Çat. Br. 12, 5, 2, 1. 14, 9, 4, 1. TAIT. Up. 1, 9, 1. des Çatabalāksha Nir. 11, 6. des Lāñgalājana Ait. Br. 3, 3. — MBh. 1, 2049. 3, 13446 (= मुद्रल). 13, 6265. HARIV. 1781. fg. R. 2, 67, 2. N. eines Kämmerers MĀNAV. 12, 7. 19, 7. 71, 16. pl. (vgl. मौद्रल) HARIV. 1769 (nach der Lesart der neueren Ausg.). VP. 454. — 2) m. eine best. Mischlingskaste MBh. 13, 2571.

मौद्रल्यायन (patron. von मौद्रल्य) m. N. pr. eines Schülers ÇĀKJA-muni's LALIT. od. Calc. 1, 13. Lot. de la b. l. 1. 490. BURN. Intr. 181. fg. 269. 312. 390. fg. 448. 364. WASSILJEV 21 u. s. w.

मौद्रल्यीय adj. von मौद्रल्य gaṇa कृशाद्यादि zu P. 4, 2, 80.

मौद्रिक (von मुद्र) adj. = मुद्रैः क्रीतम् P. 5, 1, 37, Vārt. 4, Sch.

मौद्रिन (wie oben) adj. mit Phaseolus Mungo besät (ein Feld) P. 5, 2, 1, Sch. AK. 2, 9, 8. H. 966. HALĀJ. 2, 7.

मौन (von मुनि) 1) m. patron. gaṇa शिवादि zu P. 4, 1, 112. Âçv. Çr. 12, 10. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 53, 9. Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 308, Cl. 32 (fälschlich मौन्यान्वये, in the family of MAUNIN (!) HALL). कस्यैय मौनः (der Schol. ergänzt धर्मः) MBh. 3, 1621. SĀṆSK. K. 183, a, 10. des Anikīn ÇĀṆKU. Br. 23, 5. pl. N. einer Dynastie VP. 475. — 2) f. ई Bez. des 15ten Tages in der dunklen Hälfte des Phālguna, an dem man unter Beobachtung des Schweigens eine Abwaschung vornimmt, As. Res. 3, 276. — 3) n. a) der Stand des Muni Çat. Br. 14, 6, 4, 1 (auch अमौनैः) न वे मानं च मौनं च सहितौ वसतः सदा । ध्यं हि लोको मानस्य अमौनस्य तद्विदुः (so die ed. Bomb.) MBh. 3, 1618. 1621. fg. — b) das Schweigen UśĒVAL. zu UṆĀDIS. 4, 122. AK. 2, 7, 35. 3, 5, 9. H. 77. 1528. HALĀJ. 3, 97. KĀND. Up. 8, 3, 2. मौनात्सत्यं विशिष्यते M. 2, 83. मौनं चै-